मस्यादिवाक्यंनेगीणभेदपरमित्यर्थः ॥ २ ५ ॥ आघारोऽधिष्ठानं एकस्यविराजः सोपाधिकत्वेपिपुरुषस्यैकत्वमस्तिकिमुतनिरुपाधिकत्वेद्दतिभावः ॥ २ ६ ॥ वि २०॥२१॥२२॥ बह्वःपुरुषात्रह्माचिति पुरुषाणां स्रष्टापिपुरुषांतरं यणमतीत्याश्वर्यं संघातादन्यःपुरुषोनास्तीतिभावः॥ २३॥ २४॥ बह्वःपुरुषाःपुत्रे । येसंघातालानस्वयाउदाहताः एतदतिकांनेप्रत्यक्षेणैवापहतविषयंवेदांपतिपायनैतद्दष्यमित्यर्थः अनधिगतार्थज्ञापकंहिममाणं आत्मभेद्याधिगतएवेतिनशात्वस्यविषयः तत्परत्नेग्निहिमस्यभेषजमि इदमेवपुरुषेकत्वह्षातिरुपपाद्यन्कत्मस्यमोक्षशात्त्रस्यार्थमुपसंहरति श्रुणुपुत्रेत्यादिना प्रष्षः इतिशांतिपर्वणिमोक्ष • प • पंचा अव्ययःअपरिणामित्वात् अनएवअक्षयःअपचयहीनः अपमेयःवाक्रानसातीतत्वात् सर्वेगःसर्वोपादानत्वात् ॥१॥ सगुणैःबुद्धीद्रियादिसहितेः निगुषैःशमादिह्नीनैर्मेढेः स्वागतंतेमहाबाहोदिष्ट्याप्रामोसिमेतिकं ॥ कचित्तेकुशलंपुत्रस्वाध्यायतपसोःसदा ॥ १५ ॥ नित्यमुप्रतपास्वहिततः धन्छामितेषुनः॥ नभगवन्वाध्यायतपसोमंम ॥ कुश्लंचाव्ययंचैवसर्वस्यजगतस्वथ ॥ १७ ॥ चिरदृष्टोहिभगवान्वैराजसद्नेमया॥ ततोहं ॥ १८॥ कोंत्हलंचापिहिमेएकांतगमनेनते ॥ नैतकारणमत्यंहिभाविष्यतिपितामह ॥ १९॥ किनुतस्रइनंश्रेष्टुसिपासावि भिश्वामितप्रभैः॥ २०॥ गंधवैरप्सरोभिश्वसततंसंनिषेवितं॥ उत्हज्येमंगिरिवरमेकाकीप्राप्तवानसि॥ २१॥ । ब्रह्मोवाच ॥ थ॥ अह्योवाच श्रुणुपुत्रयथात्येषपुरुषःशाश्वताव्ययः॥अ मया ॥ अत्रकाग्रणमनसापुरुषाश्चित्वतिव्रार्॥ २२ ॥ रहउवाच ब्हवःपुरुषाबह्यस्त्वयास्र्धाःस्वयंभुवा॥ सञ्यतेचा बह्व:पुरुषा तद्तिकांतंद्रष्टयंनैवमित्यपि ॥ २५॥ आघारंतुप्रवक्ष्यामिएकस्यपुरुषस्यते ॥बहुनांपुरुषाणांसयथैकायोनिरुच्यते॥ २६॥ ॥ निगुणनिगुणाभूत्वाप्रविश्तिसनातनं ॥ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां ज्मोस॰प॰नारायणीयेब्रह्मरुद्रसंवादेपंचा २३॥ कोत्यसौचित्यतेब्रह्मस्त्ययैक:पुरुषोत्तमः ॥ एतन्मेसंश्यंबृहिमहत्कौतूहलंहिमे ॥ २४॥ ब्रह्मोबाच यते॥ १॥ नसशक्यस्वयाद्रष्ट्रंमयान्यैर्वापिसत्तम्॥ सगुणैर्तिगुणैर्विश्वोज्ञानदृष्ट्योत्यसौरुस्तः॥ २ ॥ निर्मुणंशुद्धं अनेनानिरुद्धप्रमुसंकर्षणवासुदेवाःकमेणोक्ताः तत्रनिर्मुणस्यैवनिर्मुणेवासुदेवेप्रवेशइत्यर्थः ॥ २ ७ ॥ = = = 8 = = & = = 8 = = & = षियमकाशङ्स्यष्टः ॥ १ ॥ = 05% संयश्वाप्रमयश्वस्वगश्चानरू तथातंप्रषांवेश्वेपरमंसुमहत्तर तिवत्शात्त्रस्यानुवादकत्वापत्तः अतस्तत्त्व ल्यसार जयतागार्बर:सततस्यतं श्वेविराजं परमंद्रजालानं सुमहत्तमंकारण !श्वोविश्वात्माज्ञानेन चिन्मात्रेणेबद् श्य<u>ः</u> श्दिधिकत्रिशततमोऽध्यायः। पर्वहान्सचंकःप्रषाविराट् शद्धिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३५० पूणलात् शाश्वतःआधंतशूच्यत्वात् । जलवासम्दाहताः । रुद्र उवाच पितामहउवाच